

faa *kvalificerede* kvindelige Ansøgere til Embederne ved de højere Skoler. Blandt de Lærerinder, der for Tiden er ansatte i Statsskolerne, findes en Del, som har Lærerindeeksamen, men kun ganske enkelte Cand. mag.'er. Kvinderne maa møde op med fuldt ud samme Uddannelse som deres mandlige Kolleger, og helst maa de tillige kunne undervise i Gymnastik og Haandgerning. Det er jo i disse Fag, at der først og fremmest er Brug for Lærerinder. Man skulde synes, at netop disse Embeder kunde være et passende Maal for mange af de kvindelige Studenter. Undervisning er jo dog noget af det, som vi Kvinder magter bedst, og som tilfredsstiller os mest, ligesom det ogsaa er et Omraade, paa hvilket vi gennem en lang Aarrække har høstet Erfaringer ved private og kommunale Skoler. For Tiden er der en Del unge kvindelige Studenter, som gaar over paa Seminarierne og derfra ind i Kommuneskolerne; men en Del af de dygtigste burde foretrække at fuldende deres Uddannelse ved Universitetet og saa søge ind i Gymnasieskolerne uden Hensyn til de uretfærdige Lønningsforhold. Det staar i Kvindernes Magt med Tiden at ændre og forbedre deres Stilling, naar de først har vist, at de er den fuldt ud voksne.

Endvidere anføres det ofte som Grund til at der ansættes saa faa Lærerinder, at Sygelighed og deraf følgende Forsømmelse er saa stor blandt disse og langt større end mellem Lærerne. Det er vistnok en beklagelig Kendsgerning, at Lærerinderne overalt forsømmer mere end Lærerne, og man glemmer ikke at benytte dette Argument imod os. Imidlertid bliver Lærerindernes Sundhedstilstand ikke bedre derved, at man kræver et stort Arbejde af dem for en forholdsvis lille Løn, saa at kun de færreste har Raad til at holde et Menneske til at sørge for deres Forplejning i Hjemmets. Mange maa af Nødvendighed udføre et stort husligt Arbejde ved Siden af Skolegerningen og maa indtage deres Maaltider i Pensionater, hvilket i Længden er næsten uholdeligt. Lærerne derimod er saaledes stillet, at de alle kan skabe sig et virkeligt Hjem.

Endelig har vi hidtil ikke været repræsenteret paa Rigsdagen,

og ofte er vi kun daarligt repræsenteret i Byraadet, saa at vi Gang paa Gang forsømmer at tale i rette Tid og paa rette Sted. Saaledes kunde det f. Eks. ske, at man i 1908 paa Rigsdagen vedtog en Lønningslov for Lærere ved Kommuneskolen, ifølge hvilken Statens Tilskud til en Lærer forhøjedes fra 900 Kr. til 1400 Kr., medens det for en Lærerinde blev nedsat fra 700 Kr. til 500 Kr. Da denne Lov danner Grundlaget for de kommunale højere Almenskoler Lønsatser, er der Anledning til at have Opmærksomheden henvendt paa dette Punkt.

I det hele bør det være os klart, at Lærerindernes Stilling i de højere Almenskoler ikke er, som den bør være, at vi selv til Dels er Skyld i, at Forholdene ikke er tilfredsstillende, og at det staar i vor Magt at skaffe os bedre Kaar i Fremtiden.

Kolding 1915.

Johanne Lund, Jakobsen,
Lærerinde ved Kolding højere
Almenskole.

Islandske Kvinder fejrer deres Valgretssejer.

—o—

Den 7. Juli samledes det islandske Alting for første Gang efter at den ny Grundlov var bleven underskrevet af Kongen, og de isl. Kvindeforeninger valgte paa denne Dag at fejre deres Valgretssejr ved en smuk lille Festlighed.

Festlighederne begyndte med en stor Procession, der til Tonerne af Hornmusik gik gennem Byens Hovedgader hen til Pladsen foran Altingsbygningen. I Spidsen for Processionen, der talte en stor Mængde højtidsklædte Kvinder, gik 200 hvidklædte smaa Piger hver med et lille Flag i Haanden af de lige sanktionerede islandske trefarvede Flag. Ankommen til den i Dagens Anledning rigt flagsmykkede Plads foran Altingsbygningen standsede Processionen, og en Deputation bestaaende af nogle Kvinder begav sig ind i Altingets nederste Afdeling, hvor alle Altingsmændene var samlede, for at

overbringe disse en Adresse, som Deputationens Ordfører oplæste og overrakte Altingets Formand. Denne takkede i en kort Tale, hvorpaa Ministeren ogsaa tog Ordet og takkede Deputationen. Derpaa rejste en af Altinget valgt Ordfører sig og holdt en Velkomsttale til Kvinderne, der besvaredes med et firefoldigt Hurra fra de samlede Altingsmænd. Ude paa Pladsen blev der derpaa afsunget Digte samt holdt Taler af Redaktør Briet Asmundsson, der udførligt skildrede Kvindesagens Fremgang paa Island, og af Skolebestyrerinde Ingebrog Bjarnason, der talte om Kvindens særlige Virkefelter baade i Fortid og Nutid, og paa pegede det Faktum, at Kærlighedsgerninger i en snevrere eller videre Kreds altid havde været Kvindens særlige Opgave. Og ud fra denne Erkendelse, erklærede hun, var de isl. Kvindeforeninger blevne enige om, at de ikke kunde rejse deres endelig og fuldstændige Frihedssejr noget smukkere og mere passende Mindesmærke end et Hospital i Reykjavik, hvor syge fra hele Landet saa kunde søge hen og faa den bedst mulige Pleje. Der blev afsendt Telegram til Deres Majestæter Kongen og Dronningen til Tak for Grundlovens Sanktion, og den følgende Morgen indløb der et Lykønskningstelegram fra Kongen.

Om Aftenen samledes Kvinderne til festlig dækkede Borde, og Sange og Taler vekslede til langt ud paa den lyse højnordiske Nat.

Efter »Kvænabladi«.

John Wesley.

—o—

Gør alt det gode du kan —
med alle de Midler du kan,
paa alle de Maader du kan,
til alle de Tider du kan,
mod alle de Mennesker du kan,
saa længe som du kan.

Efter »Urd«.

